

Î N C H E I E R E

11 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu

judecătorii:

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Nichita Ion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nichita Ion împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc George Boțan cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a ordonanței judecătorești și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Nichita Ion și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 mai 2014,

c o n s t a t ă :

La 11 martie 2014, Nichita Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc George Boțan cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a ordonanței judecătorești și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul Nichita Ion a indicat că prin ordonanța Judecătoriei Botanica mun. Chișinău nr. 2po-50/11 din 05 februarie 2011, a fost încasată din contul Departamentului Instituțiilor Penitenciare (în continuare DIP) în beneficiul său compensația pentru concediul nefolosit în mărime de 1158, 56 lei și dat fiind faptul că DIP a executat parțial actul judecătoresc de dispoziție nominalizat, la 20 aprilie 2011 a depus la executorul judecătoresc George Boțan documentul executoriu cu solicitarea de a fi încasată diferența sumei compensației neachitate.

Susține reclamantul că prin încheierea executorului judecătoresc George Boțan nr. 065-450/10 din 20 aprilie 2011, a fost intentată procedura de executare a documentului executoriu nr. 2po-50/11 din 05 februarie 2011 emis de către

Judecătoria Botanica mun. Chișinău. Încheierea nominalizată a fost contestată de către DIP în instanța de judecată, care prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 noiembrie 2011 devenită irevocabilă la 18 aprilie 2012 a fost menținută.

Menționează Nichita Ion că pînă în prezent executorul judecătoresc George Boțan nu a întreprins nici o măsură în vederea executării documentului executoriu supra vizat, deși s-a adresat de nenumărate ori către acesta privind urgentarea executării, precum și nici nu a fost informat despre motivul tergiversării executării.

Declară reclamantul că abia la 10 februarie 2014, după ce s-a adresat cu plîngere Ministerului Justiției, executorul judecătoresc George Boțan prin încheierea nr. 065-532/11 a dispus strămutarea documentului executoriu unui alt executor judecătoresc, contribuind în continuare la tergiversarea executării acestuia.

Cere Nichita Ion să fie constatat faptul încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a ordonanței judecătorești nr. 2po-50/11 din 05 februarie 2011 emisă de către Judecătoria Botanica mun. Chișinău și încasarea din bugetul statului prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul său suma de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 mai 2014, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014, a fost respins apelul declarat de către Nichita Ion și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 mai 2014.

La 05 decembrie 2014, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, Nichita Ion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014 și hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 mai 2014 cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea civilă să fie admisă.

În motivarea recursului Nichita Ion a invocat că atît instanța de apel, cît și prima instanță au apreciat arbitrar probele administrate, fapt ce a adus la încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

În susținerea cererii de recurs Nichita Ion a indicat că ambele instanțe inferioare de judecată nu au ținut cont de faptul că documentul executoriu nr. 2po-50/11 din 05 februarie 2011 emis de către Judecătoria Botanica mun. Chișinău privind încasarea sumei de 1158,56 lei nu a fost executat pe deplin și în modul corespunzător de către DIP, fiind admisă o restanță de 81,09 lei, din care motiv s-a adresat executorului judecătoresc George Boțan întru încasarea acestei sume, ce constituie diferența compensației neachitate.

De asemenea, prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2014 a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 15 august 2014, prin care a fost anulată încheierea executorului judecătoresc privind încetarea procedurii de executare a documentului executoriu nr. 2po-50/11 din 05 februarie 2011 emis de către Judecătoria Botanica mun. Chișinău, respectiv pretinsa obligație nu a fost stinsă nici pînă prezent.

La 23 decembrie 2014, în adresa intimatului Ministerul Justiției și intervenientului accesoriu executorul judecătoresc George Boțan a fost expediată

copia recursului declarat de către Nichita Ion cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

La 23 ianuarie 2015, Ministerul Justiției a depus referință, prin care a solicitat să fie considerat inadmisibil recursul declarat de către Nichita Ion cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2014 și hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 12 mai 2014, pe care le consideră legale și întemeiate.

Intervenientul accesoriu executorul judecătoresc George Boțan nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit pentru aceasta.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către Nichita Ion în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (1), alin. (2), alin. (3), alin. (4) și alin. (5) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicare eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Nichita Ion, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și prima instanță, și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Colegiul consideră că argumentele recurentului precum că documentul executoriu nr. 2po-50/11 din 05 februarie 2011 emis de către Judecătoria Botanica mun. Chișinău privind încasarea sumei de 1158,50 lei nu a fost executat pe deplin și în modul corespunzător de către DIP, fiind admisă o restanță de 81,09 lei, din care motiv s-a adresat executorului judecătoresc George Boțan întru încasarea acestei sume, ce constituie diferența compensației neachitate, precum și că prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2014, a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 15 august 2014, prin care a fost anulată încheierea executorului judecătoresc privind încetarea procedurii de executare a documentului executoriu nr. 2po-50/11 din 05 februarie 2011 emis de către Judecătoria Botanica mun. Chișinău, respectiv pretinsa obligație nu a fost stinsă nici pînă prezent, nu pot fi reținute ca motiv al admisibilității prezentului recurs, deoarece sînt neîntemeiate și sunt în contradicție cu materialele pricinii. Cu atît mai mult, acestea au constituit deja obiect al dezbaterilor judiciare atît în prima instanță, cît și în instanța de apel, căroră li s-a dat o apreciere juridică corespunzătoare.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificîndu-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Nichita Ion ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. (1) și alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Nichita Ion, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea